

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 0942/2013, της René Kortas, λιβανέζικης υπηκοότητας, σχετικά με τη χορήγηση αδειών σε υπηκόους τρίτων χωρών για το άνοιγμα φαρμακείων στην Ελλάδα

1. Περίληψη της αναφοράς

Η αναφέρουσα είναι λιβανέζα υπήκοος, παντρεμένη με έλληνα πολίτη και κατέχει άδειες παραμονής και εργασίας. Έχει πτυχίο στη φαρμακολογία από ελληνικό πανεπιστήμιο και κατέχει άδεια άσκησης του επαγγέλματος του φαρμακοποιού στην Ελλάδα. Η αίτησή της για χορήγηση άδειας για το άνοιγμα φαρμακείου στην περιοχή της Αττικής απορρίφθηκε διότι είναι αλλοδαπή υπήκοος. Η αναφέρουσα ζητεί πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά της όσον αφορά την απασχόληση και την αυτοαπασχόληση βάσει των αδειών διαμονής και εργασίας τις οποίες κατέχει.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 11 Φεβρουαρίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Μετά την ανάλυση της υπόθεσης από την προοπτική των διαφόρων νομικών μέσων της ΕΕ, με βάση τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την αναφέρουσα, δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί με βεβαιότητα η σύνδεση της υπόθεσης της με το δίκαιο της ΕΕ.

Ειδικότερα, επειδή η αναφέρουσα κατοικεί στο κράτος μέλος της ιθαγένειας του συζύγου της, ο οποίος δεν έχει ασκήσει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με την οδηγία

2004/38/EK¹, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, δεν μπορεί να αντλήσει κανένα δικαίωμα ίσης μεταχείρισης σύμφωνα με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας².

Επιπλέον, ως υπήκοος τρίτης χώρας, η αναφέρουσα δεν εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 2005/36/EK³ και 2006/123/EK⁴, εκτός αν θα μπορούσε αυτή να εξομοιωθεί με πολίτη της ΕΕ, στο πλαίσιο άλλων, ειδικών οδηγιών της ΕΕ.

Εξάλλου, στην περίπτωση της θα μπορούσαν να είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, και οι οποίες καθορίζονται στην οδηγία 2003/109/EK⁵. Η οδηγία αυτή καθορίζει τους όρους για την χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος που χορηγείται από ένα κράτος μέλος σε σχέση με υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν νόμιμα στην επικράτειά του, καθώς και των συναφών δικαιωμάτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας, τα κράτη μέλη παρέχουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν στην επικράτειά τους νόμιμα και αδιάλειπτα κατά τα πέντε τελευταία έτη αμέσως πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης. Επιπλέον, το άρθρο 5 καθορίζει τις προϋποθέσεις για την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος, σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη μέλη απαιτούν από τον υπήκοο τρίτης χώρας να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει για τον ίδιο, και για τα εξαρτώμενα από αυτόν μέλη της οικογενείας του, σταθερούς και τακτικούς πόρους καθώς και ασφάλιση ασθένειας.

Εάν η αναφέρουσα πληροί τις προϋποθέσεις αυτές, είναι επιλέξιμη να υποβάλει αίτηση για το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος της ΕΕ. Αυτό το καθεστώς είναι μόνιμο και περιλαμβάνει ένα σύνολο δικαιωμάτων, πολύ παρόμοια με εκείνα που απολαμβάνουν οι ημεδαποί πολίτες, συμπεριλαμβανομένης της ίσης μεταχείρισης σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικών και κοινωνικών θεμάτων.

Ίδιως, το άρθρο 11 της οδηγίας προβλέπει ότι «ο επί μακρόν διαμένων απολαύει ίσης μεταχείρισης με τους ημεδαπούς όσον αφορά: (α) τους όρους πρόσβασης σε εξαρτημένη απασχόληση ή σε ανεξάρτητη δραστηριότητα, όταν οι δραστηριότητες αυτές δεν αφορούν, ούτε ευκαιριακά, την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, καθώς και τους όρους απασχόλησης και εργασίας, περιλαμβανομένων και των όρων απόλυσης και αμοιβής.»

Από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν, η Επιτροπή δεν μπορεί να εκτιμήσει αν η κατάσταση της αναφέρουσας καλύπτεται από την οδηγία. Αν αυτή ήταν η περίπτωση και

---

¹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών.

² Όπως επιβεβαιώνεται από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οδηγία 2004/38/EK δεν παρέχει παράγωγο δικαίωμα διαμονής σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος του οποίου ο εν λόγω πολίτης είναι υπήκοος· βλέπε πρόσφατη απόφαση της 12ης Μαρτίου 2014, υπόθεση C-457/12, SG, παράγραφος 34.

³ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων:

⁴ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά.

⁵ Οδηγία του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες.

κατέχει άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος στην ΕΕ, η αναφέρουσα θα πρέπει να τυγχάνει ίσης μεταχείρισης με τους ημεδαπούς όσον αφορά, μεταξύ άλλων, μη μισθωτές δραστηριότητες αυτοαπασχόλησης σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

Συμπέρασμα

Βάσει των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από την αναφέρουσα, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη σχέσης με το δίκαιο της ΕΕ.